NATUUR & MILIEU

Repair Café

Weggooien? Mooi niet!

REPARATIEMONITOR

ANALYSE RESULTATEN

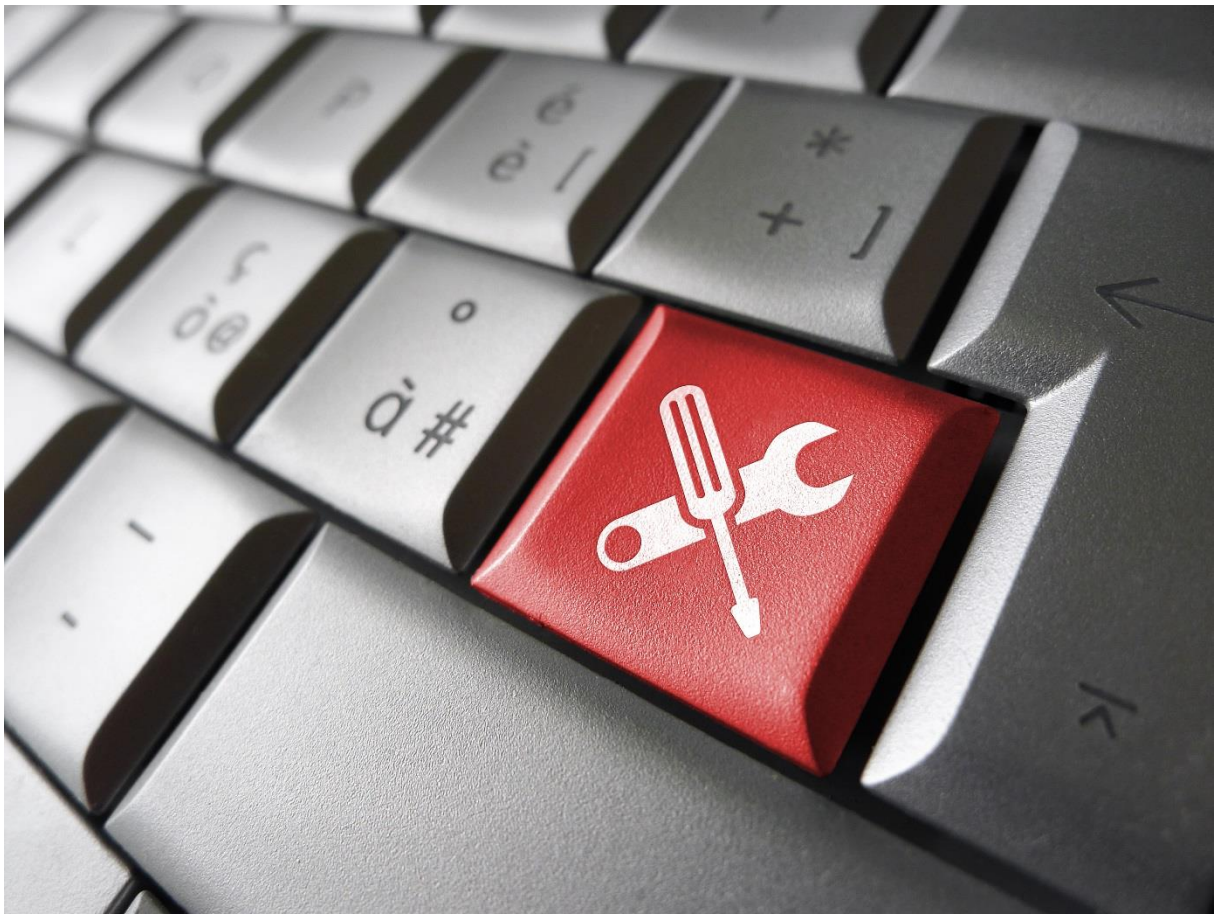

Januari 2018

Inhoud

Samenvatting 4
Inleiding 4
Analyse 4
Conclusies en aanbevelingen 4
1. **Inleiding en achtergrond** 6
Circulaire economie 6
Bevorderen van repareerbaarheid 6
Tweede Kamer wil Repair Café-onderzoek 6
Ontwikkeling Reparatiemonitor 6
2. **Analyse resultaten** 8
Aantal producten 8
Meest aangeboden producten en merken 8
Reparatiesucces 9
Belemmeringen voor reparatie 10
Ouderdom van producten 10
Problemen en defecten 12
Cijfers voor repareerbaarheid 12
Beschikbaarheid van reparatie-informatie 13
3. **Conclusies en aanbevelingen** 15
Repareren heeft zin 15
Goed onderhoud is belangrijk 15
Duurzamere verdienmodellen nodig 15
Prikkels richting duurzaamheid nodig 15
Aanbevelingen 16

Samenvatting

Inleiding

Stichting Repair Café en Natuur & Milieu hebben onderzoek gedaan naar producten die ter reparatie zijn aangeboden bij Repair Cafés. In 2017 kwamen bij 12 Repair Cafés 2347 producten binnen. In het onderzoek werd uitgezocht hoe snel en waardoor producten kapot gaan. Ook werden belemmeringen voor reparatie in kaart gebracht. Doel hiervan was om handvatten te bieden voor het beter repareerbaar maken van producten.

Analyse

De tien meest ter reparatie aangeboden producten zijn fietsen, koffiezetapparaten, stofzuigers, broeken, lampen, strijkijzers, laptops, waterkokers, naaimachines en printers. De tien meest voorkomende merken zijn Philips, Bosch, Sony, Tefal, Miele, Gazelle, HP, Samsung, Braun en Nespresso.

Het reparatiesucces van alle aangeboden producten is met 65% over het algemeen vrij hoog. Het slagingspercentage van reparaties van elektrische apparaten is met 55% lager dan dat van niet-elektrische apparaten en producten – die hebben een slagingspercentage van bijna 90%. Reparateurs van Repair Cafés geven producten een hoog repareerbaarheidscijfer: gemiddeld een 6,9. Wel worden niet-elektrische producten duidelijk hoger gewaardeerd: die krijgen een 7,8.

Wanneer reparatie toch niet lukte, waren er veel verschillende belemmeringen. Vaak waren onderdelen niet repareerbaar, niet verkrijgbaar of te duur. Soms was reparatie niet mogelijk of te ingewikkeld. In sommige gevallen kon een product überhaupt niet uit elkaar worden gehaald. Ook kwam het voor dat de oorzaak van het defect niet te vinden was en soms was een onderdeel van een product afgebroken en niet meer te repareren.

De variatie in ouderdom van producten die naar Repair Cafés worden gebracht is groot. In een kwart van de gevallen is een artikel dat bij een Repair Café werd gebracht, maximaal drie jaar oud. Bij driekwart van die producten gaat het om elektrische apparaten. Van de elektrische apparaten worden waterkokers en printers het kortst na aankoop ter reparatie aangeboden. Naaimachines gaan het langste mee voordat ze naar een Repair Café werden gebracht, gevolgd door lampen en fietsen.

Er was maar zelden reparatie-informatie beschikbaar. In de gevallen dat er naar informatie werd gezocht, werden maar in 16% van de gevallen reparatiehandleidingen gevonden.

Conclusies en aanbevelingen

Het (laten) **repareren van spullen is zinvol**. Dit onderzoek wijst uit dat dat in 65% van de gevallen lukte. Van de tien meest gebrachte producten waren er slechts twee producten die een slagingspercentage van minder dan 50% hebben.

Bij enkele apparaten was een **gebrek aan onderhoud** door de gebruiker de vermoedelijke oorzaak van het defect. Na een schoonmaakbeurt deed een product het vaak weer. Dit duidt op het belang van goed en regelmatig onderhoud en op het belang van communicatie daarover.

Het is nodig om **duurzamere verdienmodellen** te ontwikkelen. Voor sommige producten zit het verdienmodel voor producenten met name in de verkoop van onderdelen (bijv. cartridges bij printers of cups bij koffieapparaten),

waardoor het vermoeden bestaat dat de producten zelf van lage kwaliteit zijn. Deze dataset laat zien dat printers en bepaalde koffiezetapparaten inderdaad snel stuk gaan en slecht te repareren zijn.
Om duurzame verdienmodellen te realiseren, zijn **prikkels richting duurzaamheid** nodig. Er moeten (financiële) prikkels komen die zorgen dat het loont om spullen te produceren die lang meegaan en goed repareerbaar zijn. Onderdelen moeten beschikbaar zijn voor een redelijke prijs. Dat kan bijvoorbeeld door het verhogen van belasting op grondstoffen en het verlagen van de belasting op arbeid.

Op basis van deze analyse en conclusies doen we de volgende aanbevelingen:

Voor producenten:

- Zorg dat producten goed repareerbaar zijn. Dat kan onder andere door demontabele producten te ontwerpen.
- Zorg voor een ruimere beschikbaarheid van redelijk geprijsde reserve-onderdelen.
- Zorg voor beschikbaarheid van uitgebreide reparatiehandleidingen en bied ook het bijbehorende gereedschap aan.
- Zorg voor heldere informatie over het onderhoud van apparaten en zorg dat dit ook in de winkel wordt gecommuniceerd.
- Denk na over verdienmodellen die het (financieel) aantrekkelijk maken om duurzame producten te verkopen.

Voor consumenten:

- Let op de spullen die je koopt. Koop liever een duurder product dat langer meegaat dan iets goedkoops waarbij de kans groter is dat het snel stuk gaat.
- Zorg voor regelmatig en goed onderhoud. Hiermee kan een deel van de defecten worden voorkomen.
- Gaat een product toch kapot? Probeer het dan te (laten) repareren. Dit onderzoek wijst uit dat dat in meer dan de helft van de gevallen lukt.

Voor de overheid en overige partijen:

- Zorg voor de juiste prikkels voor het bevorderen van repareerbaarheid, zoals een hogere belasting op grondstoffen – waardoor producten duurder worden – en een lagere belasting op arbeid. Het wordt dan goedkoper om producten te (laten) repareren dan om nieuwe te kopen.
- zodat het goedkoper wordt om producten te (laten) repareren dan om nieuwe te kopen.
- Stel eisen aan het ontwerp van producten, zodat repareerbaarheid/demonteerbaarheid wordt meegenomen.
- Zorg voor het verspreiden van kennis en kunde over reparatie, zodat meer mensen leren hoe producten en apparaten te repareren zijn.

1. Inleiding en achtergrond

Stichting Repair Café International is de motor achter het wereldwijd succesvolle Repair Café-concept: zelf je kapotte spullen repareren, samen met handige buurtgenoten. Dat is goed voor het milieu én voor de onderlinge contacten in de wijk. De ervaringen in Repair Cafés wereldwijd tonen aan dat veel voorwerpen die voor reparatie naar het Repair Café worden gebracht, eigenlijk niet zijn gemaakt voor reparatie: behuizingen kunnen niet open, reparatiehandleidingen en reserveonderdelen zijn niet beschikbaar, voor reparatie is gereedschap nodig dat de doorsnee reparateur niet heeft, etc. Dit alles belemmert de kansen om deze voorwerpen te repareren.

Dit komt volgens Natuur & Milieu en Stichting Repair Caf'e omdat onze economie momenteel zo ingericht is dat het voor fabrikanten financieel niet aantrekkelijk is om producten goed repareerbaar te maken. Zij kunnen onder de huidige omstandigheden veel meer winst maken als consumenten telkens nieuwe producten kopen, in plaats van de oude (laten) repareren. Het is dus in hun belang ervoor te zorgen dat producten binnen afzienbare tijd kapot gaan, en dat reparatie zo moeilijk mogelijk wordt gemaakt. Voor reparatiebedrijven geldt vaak dat reparatie duurder is dan de aanschaf van een nieuw product, wat het voor consumenten onaantrekkelijk maakt om producten te laten repareren.

Circulaire economie

Natuur & Milieu en Stichting Repair Café willen hier verandering in brengen. Onze economie moet zo worden ingericht, dat het gebruik van grondstoffen, materialen en energie duurder is dan de inzet van arbeid. Door bijvoorbeeld de belasting op arbeid te verlagen en op grondstoffen te verhogen, wordt het voor alle partijen minder aantrekkelijk om nieuwe spullen aan te schaffen. Tegelijk wordt de inzet van arbeid om producten te repareren, goedkoper. Dit is een manier om bij te dragen aan een circulaire economie: een economie waarin zuinig wordt omgegaan met grondstoffen en waarin producten, materialen en grondstoffen zo vaak mogelijk worden hergebruikt.

Bevorderen van repareerbaarheid

Natuur & Milieu en Stichting Repair Café zetten zich in om de repareerbaarheid van spullen te bevorderen. Hiertoe is het allereerst belangrijk om te beschikken over statistische informatie die inzicht geeft in de repareerbaarheid van producten. Indien producten niet repareerbaar zijn, waar komt dat dan door? Er is inzicht nodig in de volgende aspecten: over welke producten gaat het precies (merken, typenummers, productiejaar etc.), over welke aantallen hebben we het en wat zijn de meest voorkomende belemmeringen voor reparatie? Met deze informatie wordt het mogelijk gerichte maatregelen te nemen om repareerbaarheid te vergroten en zaken als geplande slijtage van producten actief tegen te gaan.

Tweede Kamer wil Repair Café-onderzoek

Dat aan deze informatie behoefte bestaat, blijkt wel uit een motie die de Tweede Kamer eind december 2015 aannam. Hierin droeg de Kamer de regering op om te laten onderzoeken met wat voor spullen mensen naar het Repair Café komen. Kamerlid Liesbeth van Tongeren (GroenLinks) gaf bij het indienen van de motie aan dat ze de resultaten van dit onderzoek wil gebruiken om fabrikanten te stimuleren robuuster te gaan ontwerpen.

Ontwikkeling Reparatiemonitor

Stichting Repair Café heeft daarom in overleg met Natuur & Milieu een Reparatiemonitor ontwikkeld: een online tool, waarmee reparateurs snel, eenvoudig en veilig hun lokale reparatie-ervaringen centraal kunnen registreren. Deze monitor is in 2017 getest door vrijwilligers van 12 Nederlandse Repair Cafés. Zij hadden eind 2017 gezamenlijk 2347 reparaties ingevoerd in het systeem. In 2018 wordt het aantal gebruikers van de Reparatiemonitor uitgebreid tot enkele tientallen Repair Cafés, waaronder ook groepen in het buitenland.

Dit rapport, opgesteld door Natuur & Milieu in opdracht van Stichting Repair Café, analyseert de resultaten en beschrijft de bevindingen op basis van de gegevens in de Reparatiemonitor. Het doel van het onderzoek is om te achterhalen hoe snel producten kapot gaan, waardoor dat komt en of reparatie succesvol is. Ook worden belemmeringen voor reparatie in kaart gebracht. Dit leidt tot aanbevelingen om maatregelen te nemen die zorgen dat duurzamere producten worden ontworpen.

2. Analyse resultaten

Aantal producten

Er zijn in totaal 2347 producten ingevoerd in de Reparatiemonitor. Meer dan de helft van die producten werd met succes gerepareerd: in 65% van de gevallen (1523 producten) ging de consument met een gerepareerd artikel weer naar huis. In 23% van de gevallen werd een product niet gerepareerd (536 keer). Bij de overige 286 producten (12%) is advies gegeven over welke vervolgstap nodig was om te komen tot succesvolle reparatie. Van alle producten die bij Repair Cafés binnenkwamen, was bijna driekwart elektrisch.

Meest aangeboden producten en merken

De onderstaande figuren laten zien welke producten en merken het meest ter reparatie worden aangeboden bij Repair Cafés. Fietsen, koffieapparaten en stofzuigers zijn de drie vaakst meegenomen producten. Deze top 10 beslaat ruim 40% van het totaal aangeboden spullen. Het meest gebrachte merk is Philips[1]. Daarbij ging het vaak (in 4 op de 10 gevallen) om koffieapparaten.

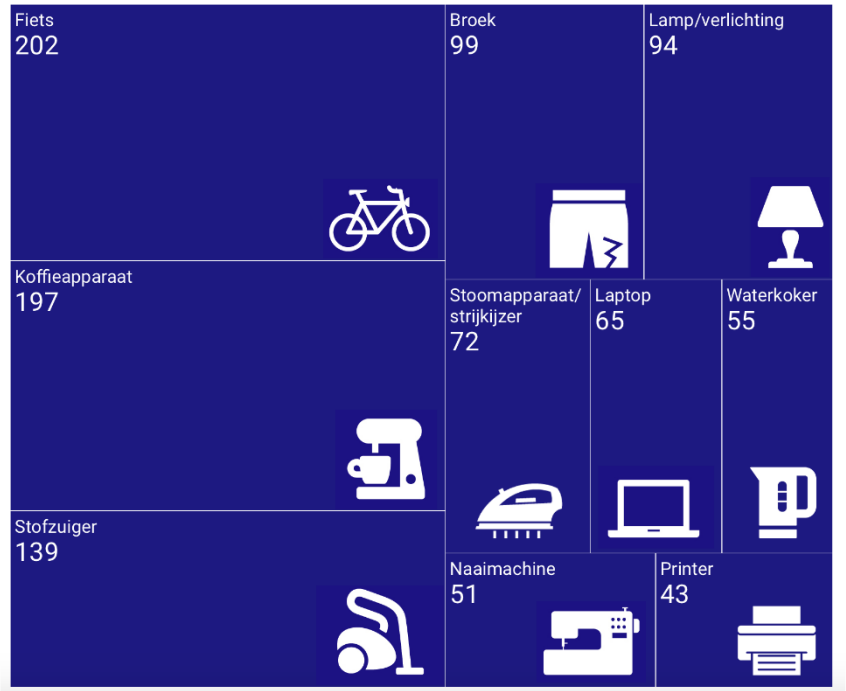

Figuur 1: Top tien producten die het vaakst ter reparatie worden aangeboden bij Repair Cafés.

[1] Dit kan ook komen doordat koffiezetapparaten van Philips één van de meest verkochte in Nederland zijn.

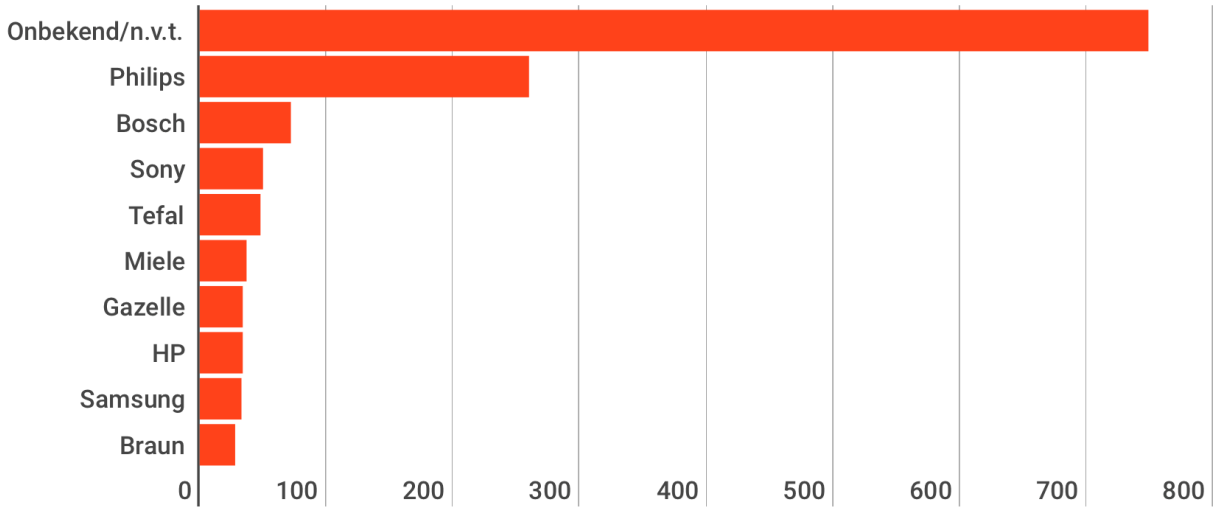

Figuur 2: Top tien merken die het vaakst ter reparatie worden aangeboden bij Repair Cafés.

Reparatiesucces

De figuur hieronder geeft voor de top tien meest aangeboden merken aan in hoeveel procent van de gevallen deze gerepareerd konden worden. Miele (veelal stofzuigers) en Philips (meestal koffieapparaten) worden vaak succesvol gerepareerd (in ruim 65% van de gevallen). Samsung staat onderaan de lijst met een reparatiesucces van 30%. Daarnaast worden fietsen (Gazelle) heel vaak succesvol gerepareerd.

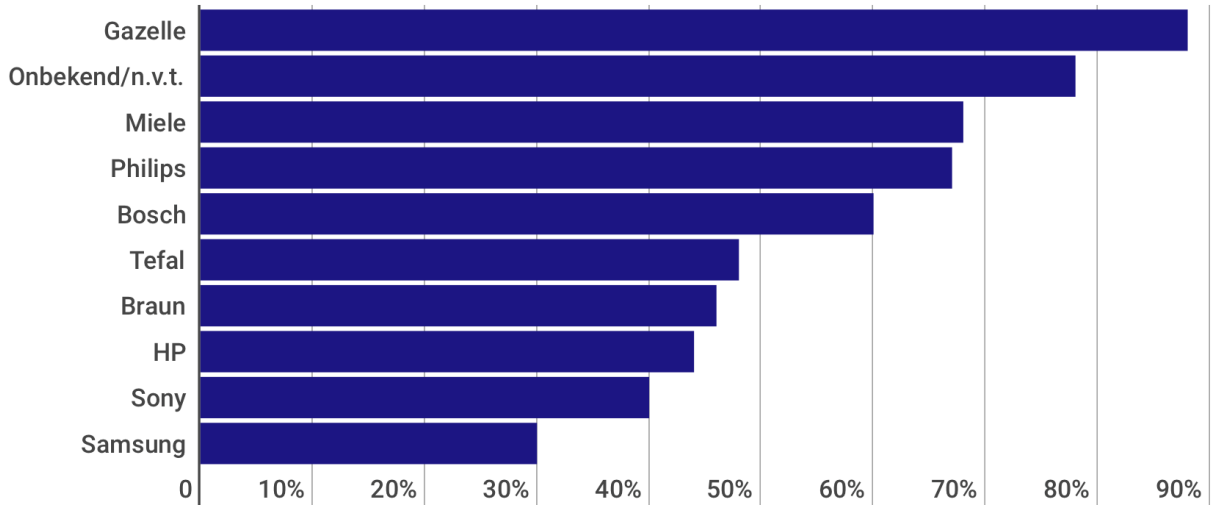

Figuur 3: Reparatiesucces. Percentage artikelen dat met succes is gerepareerd van de tien meest gebrachte merken.

Over het algemeen was het reparatiesucces van elektrische apparaten lager (gemiddeld 55%) dan van apparaten zonder elektrisch systeem (gemiddeld ongeveer 88%). Broeken hebben het hoogste slagingspercentage, wat logisch is gezien het feit dat reparaties hiervan over het algemeen niet ingewikkeld zijn. Ook naaimachines en lampen hebben een hoog reparatiesucces (bijna 80%). Van de overige elektrische apparaten zijn naaimachines het vaakst met succes gerepareerd (in 80% van de gevallen), en printers het minst vaak (in 35% van de gevallen). De figuur hieronder geeft een overzicht van het slagingspercentage van elektrische apparaten.

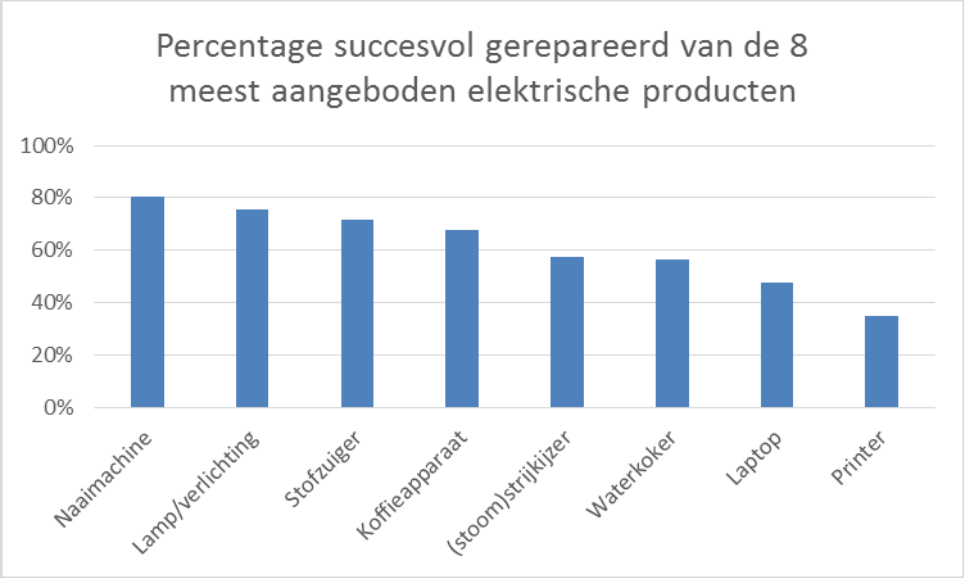

Figuur 4: Reparatiesucces. Percentage artikelen dat met succes is gerepareerd van de acht meest gebrachte elektrische en elektronische producten.

Belemmeringen voor reparatie

De variatie in gepercipieerde belemmeringen voor reparatie was groot. De redenen die het vaakst als belemmering werden genoemd zijn samen te vatten in de volgende categorieën:

In 30% van de gevallen:	Onderdeel is niet repareerbaar (bijvoorbeeld elektronica), niet apart verkrijgbaar of (te) duur om te vervangen.
In 30% van de gevallen:	Reparatie is niet mogelijk of te ingewikkeld (bijvoorbeeld omdat er specialistisch gereedschap nodig is).
In 20% van de gevallen:	Product is niet demontabel (zonder schade aan te richten/product open te breken) of vanbinnen niet verder demontabel.
In 10% van de gevallen:	Oorzaak van het defect is onbekend.
In 10% van de gevallen:	Onderdeel is afgebroken (bijv. plastic schakelaar) en kan niet worden gerepareerd of gelijmd.

Ouderdom van producten

De variatie in ouderdom van producten die naar Repair Cafés worden gebracht is groot. In een kwart van de gevallen was een artikel dat bij een Repair Café werd gebracht, maximaal drie jaar oud. Bij driekwart van die producten ging het om elektrische apparaten.

De figuur hieronder geeft de gemiddelde ouderdom van de tien meest aangeboden producten weer. Te zien is dat naaimachines het langste meegaan voordat ze naar een Repair Café worden gebracht, gevolgd door lampen en fietsen. Waterkokers, broeken[2] en printers worden het kortst na aankoop ter reparatie aangeboden.

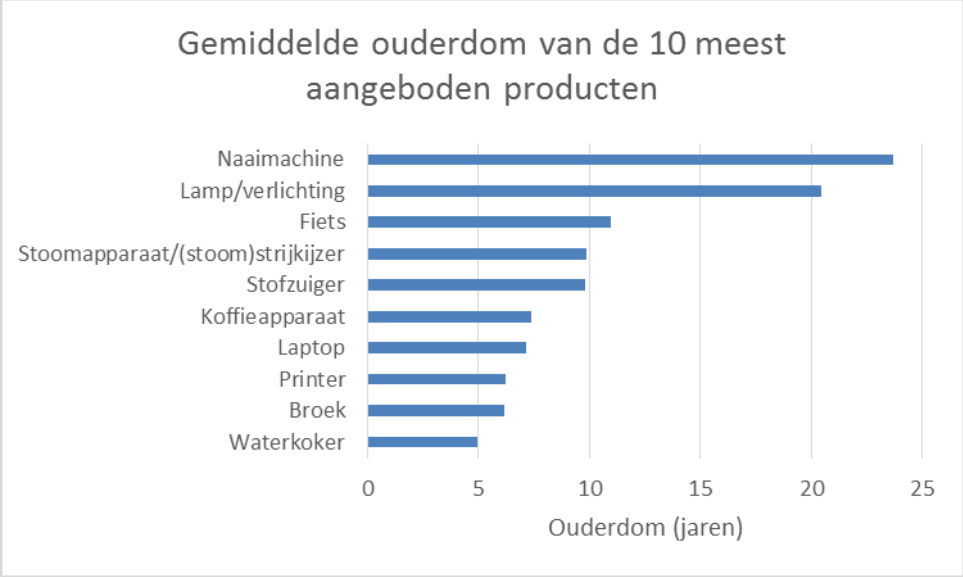

Figuur 5: Gemiddelde ouderdom van de tien meest aangeboden producten

De onderstaande figuur geeft de gemiddelde ouderdom van de tien meest aangeboden merken. Apparaten van Nespresso gaan het snelst na aankoop stuk en producten van Sony (elektrische apparaten zoals cd-spelers, koptelefoons en casetterecorders) zijn het oudst voordat ze naar een Repair Café worden gebracht. Interessant is dat

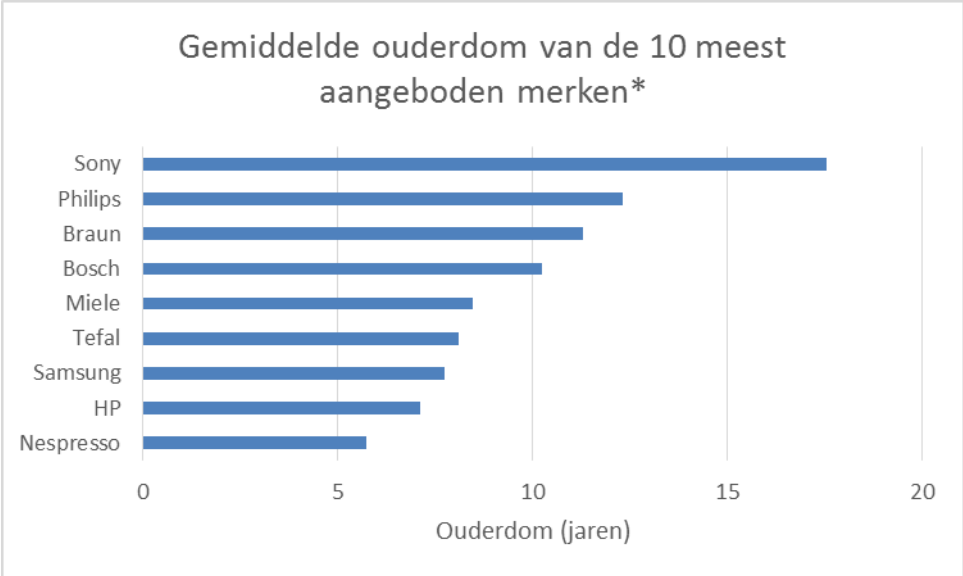

*Figuur 6: Gemiddelde ouderdom van de tien meest aangeboden producten *Gazelle is in deze grafiek niet meegenomen omdat van minder dan tien van die producten het productiejaar bekend was.*

[2] Voor broeken komt dat soms omdat men een te lang exemplaar heeft gekocht en vervolgens naar een Repair Café gaat om de broek te laten inkorten. Het kan echter ook gaan om slijtplekken, gaten of kapotte ritsen.

apparaten van Nespresso het snelst kapot gaan, én slecht repareerbaar zijn (in minder dan de helft van de gevallen, zie figuur 3).

Problemen en defecten

Er is een grote variatie aan problemen en defecten geconstateerd. Heel vaak werd in de Reparatiemonitor simpelweg genoteerd dat een apparaat 'niet werkte' of 'niets meer deed'. Soms werd wel aangegeven waar het probleem lag. Zo zijn er onder meer problemen geconstateerd bij/met de batterij, stroomtoevoer/kabel of schakelaar.

Op de vraag naar de oorzaak van het probleem werden wederom veel verschillende antwoorden gegeven. In een groot aantal gevallen was de oorzaak echter onbekend. Wanneer de oorzaak wel bekend was, ging het vaak om (product)specifieke problemen (bijvoorbeeld een kapotte thermostaat, los contact of draadbreuk). Soms was de oorzaak algemener: relatief vaak genoemd zijn fabricagefouten, slecht onderhoud (stof, vuil of kalk) of (incorrect) gebruik van producten door de consument.

De meeste problemen bij de drie meest aangeboden producten waren als volgt te omschrijven: bij fietsen was er in de meeste gevallen sprake van een lekke band. Bij koffieapparaten waren er verschillende problemen: apparaten werden niet warm, het water liep niet door of het apparaat veroorzaakte kortsluiting. Vaak was verstopping en/of vervuiling de vermoedelijke oorzaak. Bij stofzuigers was een lage zuigkracht het voornaamste probleem. Soms was verstopping of draadbreuk hier de oorzaak van, maar meestal werd de oorzaak niet gevonden.

Bij de producten met het laagste reparatiesucces (printers, laptops en waterkokers) zijn de geconstateerde problemen/defecten en vermoedelijke oorzaken heel divers. Bij waterkokers en in mindere mate bij printers werd vervuiling (door onvoldoende onderhoud) geregeld aangegeven als oorzaak van het defect.

Cijfers voor repareerbaarheid

In de Reparatiemonitor kunnen reparateurs naar eigen inschatting een rapportcijfer geven voor de repareerbaarheid van een product. De perceptie van repareerbaarheid is over het algemeen hoog. In bijna driekwart van de gevallen wordt een voldoende gegeven aan de repareerbaarheid van producten (6 of hoger). Het cijfer 1 werd in slechts 5% van de gevallen gegeven.

Gemiddeld geven reparateurs een 6,9 voor de repareerbaarheid van producten. In de onderstaande grafiek is te zien dat het cijfer 8 het vaakst wordt gegeven. In slechts 2 van de 52 gevallen waarin een 1 werd gegeven, was er reparatie-informatie beschikbaar. Reparateurs in Repair Cafés ervaren producten over het algemeen dus als vrij goed repareerbaar. Er is verschil tussen elektrische en niet-elektrische apparaten. De laatste groep wordt gezien als beter repareerbaar en wordt gemiddeld met een 7,8 gewaardeerd. Het gemiddelde cijfer voor repareerbaarheid van elektrische apparaten is een 6,6.

Het rapportcijfer voor de tien meest gebrachte merken verschilt niet wezenlijk van elkaar. Niet verrassend is dat Gazelle (fietsen) het hoogst scoort (zeker gezien het feit dat het vaak ging om een lekke band). HP en Tefal zijn de merken die het laagste cijfer krijgen (maar met een 5,6 nog net een voldoende).

Wat producten betreft ligt het resultaat ook in lijn der verwachting: hoe ingewikkelder het product/apparaat, hoe lager het rapportcijfer. Zo krijgen printers en waterkokers het laagste cijfer (een 6). Broeken, lampen en fietsen krijgen een hoog cijfer voor repareerbaarheid (een 7 of hoger).

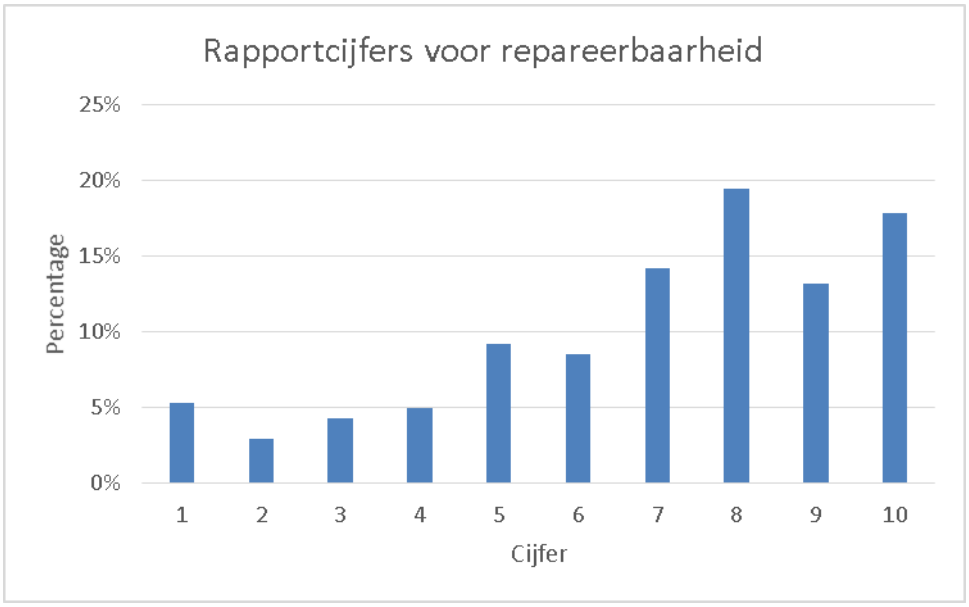

Figuur 7: De cijfers gegeven aan de repareerbaarheid van producten, als percentage van het totaal. In zo'n 15% van de gevallen werd dus een 7 gegeven aan de repareerbaarheid van de producten.

Beschikbaarheid van reparatie-informatie

Uit de dataset is op te maken dat er van erg weinig producten reparatie-informatie beschikbaar is. In 57% van de gevallen is er niet naar reparatie-informatie gezocht (dat geldt bijvoorbeeld vaak voor broeken of fietsen). Wanneer er wel naar reparatie-informatie gezocht is (in 43% van de gevallen), was die in slechts 16% van de gevallen beschikbaar. In 84% van de gevallen waarin naar reparatie-informatie werd gezocht, was die dus niet beschikbaar.

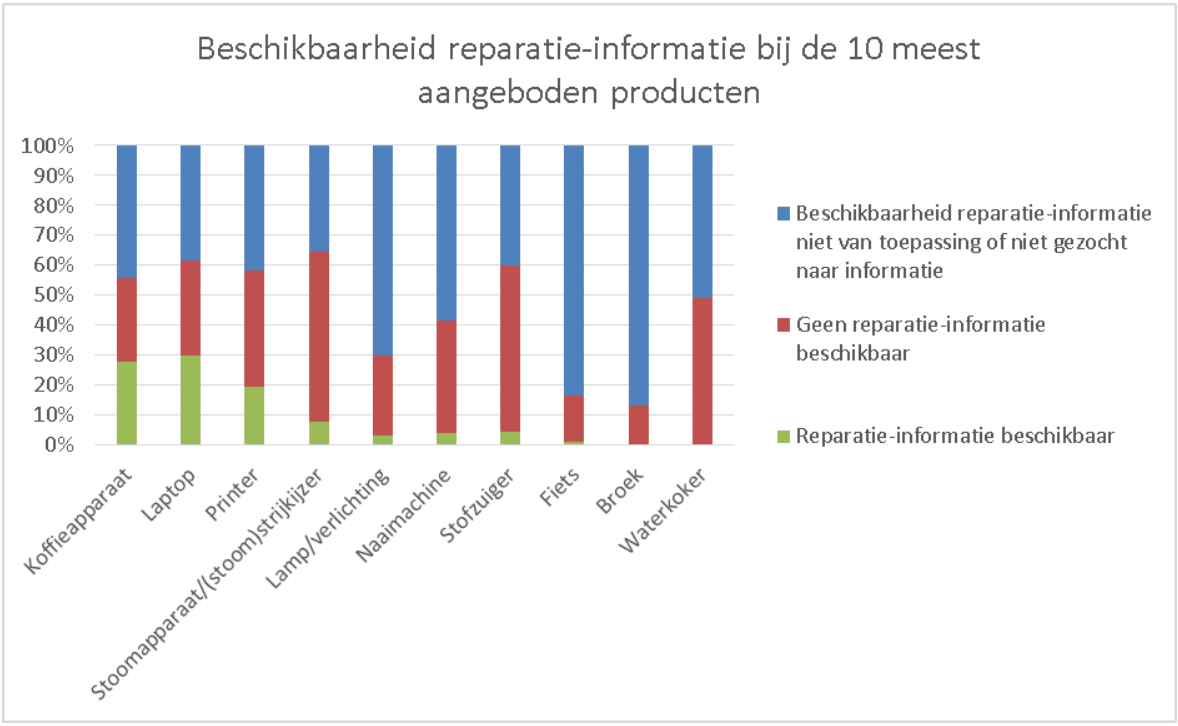

Figuur 8: De beschikbaarheid van reparatie-informatie van de tien meest aangeboden producten.

De grafiek op de vorige pagina laat voor de meest aangeboden producten zien hoe vaak er reparatie-informatie beschikbaar is. Bij koffieapparaten, printers en laptops is zeer duidelijk het meest vaak informatie beschikbaar (ongeveer in de helft van de gevallen dat naar informatie is gezocht).

Voor de merken (zie de figuur hieronder) geldt dat er van producten van Philips, Nespresso en Samsung het vaakst reparatie-informatie beschikbaar was – hetzij afkomstig van de fabrikant, hetzij door gebruikers zelf gemaakt. Van de keren dat naar informatie is gezocht, was er in éénderde van de gevallen informatie beschikbaar. Het reparatiesucces van Philips was redelijk hoog (ruim 65%), maar dat van Samsung en Nespresso was laag; ondanks het (soms) beschikbaar zijn van reparatie-informatie.

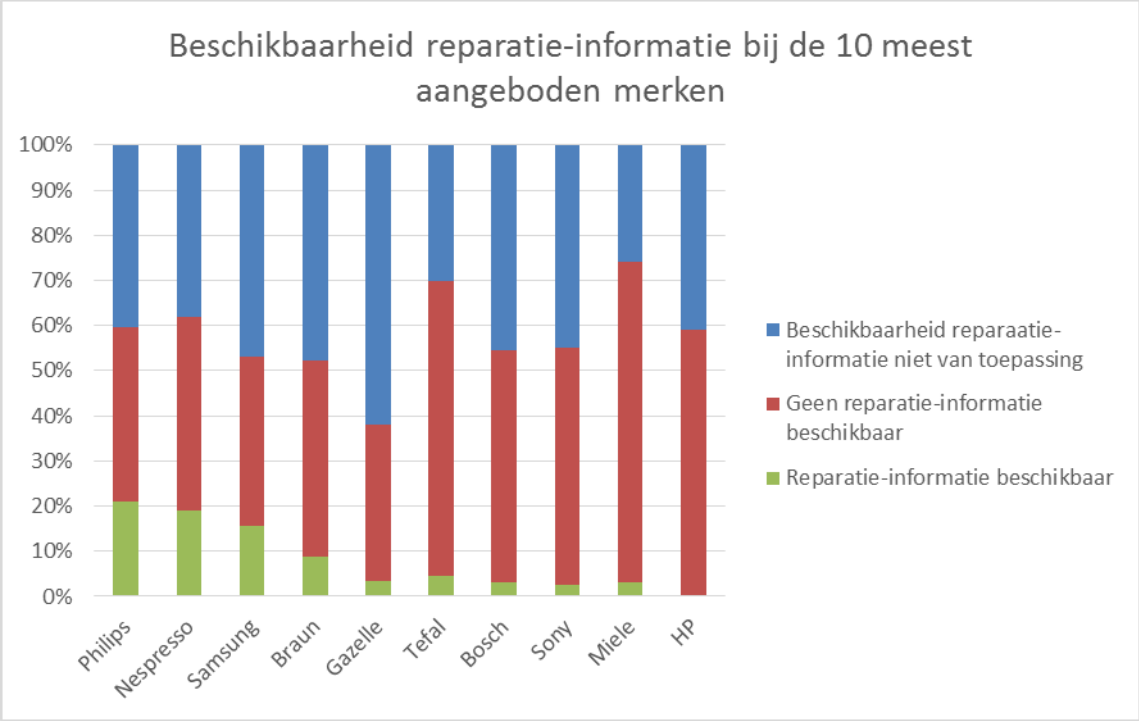

Figuur 9: De beschikbaarheid van reparatie-informatie bij de tien meest aangeboden merken.

Er was geen relatie te vinden tussen het cijfer voor repareerbaarheid en de beschikbaarheid van reparatie-informatie: het was dus niet zo dat het reparatiecijfer hoger was als er vaker reparatie-informatie beschikbaar was (en andersom). Ook was het reparatiesucces niet hoger bij producten waar reparatie-informatie beschikbaar was – bij printers en laptops was bijvoorbeeld vaak reparatie-informatie beschikbaar, terwijl het slagingspercentage daar het laagst was.

3. Conclusies en aanbevelingen

Repareren heeft zin

In de Reparatiemonitor is een grote verscheidenheid aan producten opgenomen. Van alle producten die ter reparatie werden aangeboden, is 65% met succes gerepareerd. Het loont dus om met kapotte spullen naar een Repair Café te gaan. Van de tien meest gebrachte producten zijn er slechts twee producten die een slagingspercentage van minder dan 50% hebben (printers en laptops). Er is verschil tussen elektrische en niet-elektrische apparaten: over het algemeen worden niet-elektrische apparaten vaker met succes gerepareerd. Naast het hoge slagingspercentage geven reparateurs van Repair Cafés producten over het algemeen een hoog repareerbaarheidscijfer (gemiddeld een 6,9). Driekwart van de producten scoort een voldoende (6 of hoger).

Dit onderzoek geeft aan dat in meer dan de helft van de gevallen reparaties met succes werden uitgevoerd. Dat strookt niet met het breed heersende idee dat spullen slecht repareerbaar zijn. Dit duidt erop dat er een gebrek aan kennis en kunde over repareren is: behalve reparateurs in Repair Cafés (en professionele reparateurs) kunnen maar weinig mensen repareren. Dat pleit voor het verspreiden van kennis over reparatie, bijvoorbeeld in het onderwijs.

Goed onderhoud is belangrijk

Niet zelden vonden reparateurs vuil of stof in apparaten. Na een grondige schoonmaak-/onderhoudsbeurt werkte het apparaat vaak weer. Dit duidt op een gebrek aan onderhoud door de gebruiker. Dit probleem gold met name voor waterkokers en koffieapparaten en (in mindere mate) voor printers en stofzuigers. Hier ligt een rol voor de gebruiker thuis, maar ook voor producent en verkoper om het belang van goed onderhoud te benadrukken.

Duurzamere verdienmodellen nodig

Bij verschillende producten en merken zien we een laag slagingspercentage van reparaties. Het gaat dan bijvoorbeeld om printers (35% met succes gerepareerd) en koffieapparaten van Nespresso (43% met succes gerepareerd). Deze producten gingen ook snel na aankoop stuk. Hier vermoeden we een financiële prikkel voor fabrikanten die niet duurzaam is. Immers, het verdienmodel van zowel printers als koffieapparaten zit in de verkoop van onderdelen (cartridges en koffiecups). Dat zet niet aan tot de productie van een kwalitatief goed apparaat, omdat daar minder aan wordt verdiend dan aan de verkoop van de bijbehorende onderdelen.

Prikkels richting duurzaamheid nodig

Er moeten dus businessmodellen komen die prikkels richting duurzaamheid geven. Eén van de mogelijkheden is dat apparaten altijd in eigendom blijven van de producent. Hiermee worden producenten aangezet tot het produceren van kwalitatief hoogstaande apparaten die niet snel stuk gaan (immers, ze zullen zelf het apparaat moeten repareren of vervangen).

Om te komen tot duurzame verdienmodellen, zijn prikkels nodig die de duurzame keus stimuleren. Er zijn al enkele fabrikanten die het voortouw nemen in het ontwikkelen van duurzame businessmodellen.[3] Echter, zolang het (economische) systeem in zijn geheel prikkels geeft die zorgen dat het meer loont om steeds nieuwe apparaten te verkopen dan om te (laten) repareren, zullen duurzame verdienmodellen geen grote vlucht nemen.

Er moeten dus (financiële) prikkels komen die zorgen dat het voor producenten lonend is om kwalitatief goede producten te produceren die lang meegaan en goed repareerbaar zijn. Ook moeten onderdelen tegen een goede prijs en op ruime schaal beschikbaar zijn. Met andere woorden: reparatie moet goedkoper worden dan de aanschaf van

[3] Zo verkoopt Philips licht in plaats van lampen.

een nieuw product. Eén van de manieren om dit te doen is het verhogen van de belasting op grondstoffen en het verlagen van de belasting op arbeid.

Aanbevelingen

Voor producenten:

- Zorg dat producten goed repareerbaar zijn. Dat kan onder meer door demontabele producten te ontwerpen, zodat ze opengemaakt kunnen worden zonder schade en dat ook de onderdelen in het product/apparaat verder demontabel en vervangbaar zijn.
- Zorg voor een ruimere beschikbaarheid van redelijk geprijsde reserve-onderdelen.
- Zorg voor beschikbaarheid van uitgebreide reparatiehandleidingen (in tekst of beeld), inclusief mogelijke oorzaken van defecten en bijbehorende oplossingen. Bied daarbij ook het bijbehorende gereedschap aan dat nodig is voor reparatie.
- Zorg voor heldere informatie over het onderhoud van apparaten en zorg dat dit ook in de winkel wordt gecommuniceerd.
- Denk na over verdienmodellen die het (financieel) aantrekkelijk maken om duurzame producten te verkopen die lang meegaan (bijvoorbeeld systemen waarbij de producent eigenaar blijft van het product).

Voor consumenten:

- Let op welke spullen je koopt. Informeer hoe lang een product meegaat, en koop liever een duurder product dat langer meegaat dan iets goedkoops waarbij de kans groter is dat het snel stuk gaat.
- Vraag in de winkel naar de manier waarop een product moet worden onderhouden. Zorg vervolgens voor regelmatig en goed onderhoud. Hiermee kan een deel van de defecten worden voorkomen. Dit geldt met name voor waterkokers, koffieapparaten, printers en stofzuigers, maar ook voor fietsen.
- Gaat een product toch kapot? Probeer het dan te (laten) repareren. Dit onderzoek wijst uit dat dat in meer dan de helft van de gevallen lukt.

Voor de overheid en overige partijen:

- Zorg voor de juiste prikkels voor het bevorderen van repareerbaarheid, zoals een hogere belasting op grondstoffen – waardoor producten duurder worden – en een lagere belasting op arbeid. Het wordt dan goedkoper om producten te (laten) repareren dan om nieuwe te kopen.
- Stel eisen aan het ontwerp van producten, zodat repareerbaarheid/demonteerbaarheid wordt meegenomen. De CE-certificering biedt hier handvatten voor.
- Voer ook in Nederland een wettelijke garantietermijn in. In de Europese Richtlijn is een wettelijke garantietermijn van twee jaar opgenomen. Lidstaten zijn vrij om eigen regels in te voeren; Nederland heeft deze termijn niet overgenomen en zegt enkel dat een product deugdelijk moet zijn.
- Zorg voor het verspreiden van kennis en kunde over reparatie, zodat meer mensen leren hoe producten en apparaten te repareren zijn.